



Finansira
Evropska unija



ПИШИ, НЕ
БРИШИ

#ReLOaD



ГРАД ГРАДИШКА



ЗБОРНИК РАДОВА ПРОЈЕКТА „ПИШИ, НЕ БРИШИ”

Активности пројекта Креативно писање „Пиши, не бриши” се реализују у оквиру Регионалног програма локалне демократије на Западном Балкану 2 – „ReLOaD2”, који финансира Европска унија (ЕУ), а имплементира Развојни програм Уједињених нација (УНДП) уз подршку Града Градишка.

Ментори:

Биљана Гагић Јевђовић, Сандријела Касагић,
Гордана Дошеновић Пејичић, Иван Јевђовић

РАДОВИ СА ПОЕТСКЕ РАДИОНИЦЕ
ПРОЈЕКТА „ПИШИ, НЕ БРИШИ“ (ПРОЉЕЋЕ-
ЈЕСЕН 2023)

Кристина МИЛУТИН

ВЈЕРУЈЕМ У СУСПЕТ

Прошло је много времена
откако си отишао из града
звјезде су чуле мој плач
Мјесец је био свједок суза
нисам рекла збогом
нисам стигла, не бих имала снаге
знала сам да ћемо се опет видјети
смирује ме то што знам
да увијек има наде,
вјерујем у чуда,
можда ме чекаш на некој станици
без ичега, сам, раширених руку
да ме загрлиш, да те загрлим.

Nikolina KESEROVIĆ

HVALA VAM

za svaki put
kada ste otkinuli komadić mene
i halapljivo ga zagrizli
pa i onda kada ste mislili da ne boli
a zaboljelo je
tupo i u predjelu stomaka
tamo gdje se ukrštaju
leptiri i košmari
hrabrost i strah
hvala vam za svaki put
kada ste me okrenuli suprotno od sunca
i zaključali me u tami
hvala vam
bez vas ja nikad ne bih progledala
niti ponovo grabila sunčeve zrake
hvala vam
bez vas ja nikad ne bih znala
koliko čovjek može nisko da padne
udari o glavu
i ponovo ustane
potpuno zacjeljen
zato vam kažem:

kad god niste vjerovali
bio je neko ko jeste
i ko je znao melem za bol
bilo da ste moj bol ili melem
hvala vam
bez vas ja nisam ja

Elena RADMANOVIĆ

VRIJEME LJUBAVI

Raskoš,
što ljubavni stih piše,
ulaznik na cvjetna vrata
što proljećem odiše.
Prolazno vrijeme
što otvara zvjezdana jata,
teče brzo ko zabadalo
niz kazaljku sata.
Zagrljaj,
što prati struju jaku
i proljećni vjetar koji
šara srca u zraku.

Svaki trenutak s tobom
kao u džepu sreća,
vrijeme ljubavi,
miris proljeća!

Milica GOLUBOVIĆ

ISKORISTI DAN

Opaziš li Sunce sa vidika
Ukazuje ti se prilika
Puno ne razmišljaj, idi vani,
Dragocjeni su sunčani dani.

A ako čuješ da kiše pljusak
Nadjačava najviši vrisak,
Ne govori sebi „puno je jača“,
Pusti srce da po njoj korača.

Svagog dana voli svijet
To ti je koristan savjet.
Ljubav će ti biti uzvracena
Nijedne trunke uskraćena.

Osećanjima pusti da te vode
Duši daj neograničene slobode.
Dan da dijelom iskoristiš barem
Na ravnici vikni „Carpe diem“.

ПОЕТСКИ РАДОВИ МЛАЂИХ УЧЕСНИКА
РАДИОНИЦЕ (ТЕМА: ЕМОЦИЈЕ)

Каролина РИСТИЋ

СРЕЋА

Срећа је
када добијеш нешто,
када се дружиш с пријатељима,
оно супротно од љутње.

Вољела бих да су сви сретни.

Ана ВИДОВИЋ

СЈАЈ СУНЦА И СРЕЋА

На сунцу су тачке сјај.
Погодих да на сунцу има љубав.
На небу је много среће.
Желим да буде много срца и жеља.

Марко САВЧИЋ

ЗАБАВНИ СРЕЋКО

Мој пас је Срећко.

Воли кад му дођем
јер играње је забавно!

Софија КАУРИН

ПОСЕБНОСТ СРЕЋЕ

Када је човјек срећан,
види се да је посебан
јер срећа је супер осјећање
и прекрасно стање.

Сваки човјек треба бити срећан
јер онда, у свему, буде спретан.

Марија ВИДОВИЋ

100 ПУТА ВЕЋА

Ако је неко несрећан,
посуди му срећу,
заједничка је срећа
100 пута већа!

Викторија Бороја

ВОДЕНО ДНО

У води је дно са разним биљкама
од којих моје очи сијају од среће.

Орнела МАЛИНОВИЋ

1. МОЈИ КИСТОВИ

Лијепо ми је
када сликам цијели свијет
и ја и кист о ком пишем.

2. САН О КРОВОВИМА

примијетила сам роду
на кров се попела
да ли сам порасла
или полетјела
не знам ја
али сам се у кревету
пробудила

Павле КОПТЕР

АНЂЕЛЧЕ

Ти, моје небеско анђелче,
чувај ме увијек
први сам, због тебе, заувијек.

Сара КЕСИЋ

КРОВОВИ БЕЗ КУЋА

кућа без крова
сан без снова

кров без куће
никакво постигнуће

кров без мене
заувијек вене

срце ми празно
а пуна плућа
када су на улицама
кровови без кућа

Тара БОЖИЋ

О ПЛАЧУ

Када чујем плач,
језа ме ухвати.
Дође ми да и ја
почнем плакати.

Плакање је попут кише
олакшава бол у души
и све постане тише.

КРАТКЕ ПРИЧЕ МЛАЂИХ УЧЕСНИКА

ТРЕМА И ЈА У БОРБИ

Често наступама са хором па сам се навикла, али овог пута сам наступала сама. Ја ћу пјевати, а да мој друг Стефан ће ме пратити на хармоници. Наставница нас је припремала и нисам осјећала страх, али сада, приликом наступа све је било некако другачије.

У глави ми је конфузија. Много је питања: А шта ако заборавим? А шта ако..., и тако све до наступа. Наставница је дошла до мене и рекла ми да имају још само двије тачке до нашег наступа. Пробала сам да се опустим. Како смо били смјештени у другу салу и причали неке глупости, успјела сам да заборавим nelaгоду, али не задуго.

О, о!, наставница је стигла. А ако сте читали од почетка, знате шта слиједи. Мени је срце куцало брже него што моја мама риба купус кад је љута. Руке су ми се знојиле. Мислила сам да ћу да умрем.

„Куц, куц“, дошао је и тај трен. Трен када ћу наступати. Стефан је изашао на бину и спустио хармонику, а затим сам ја ушла. Кад сам напокон запјевала, све је било много једноставније него што сам мислила. Људи и дјеца су уживали док сам пјевала, а и ја сам. Опустила сам се и рекла: Само пјевај!

Када сам завршила, пао ми је камен са срца. Заблистала сам у те двије и по минуте. Сви су ми честитали, а ја сам имала најбољи наступ до тада.

ЈЕДАН МАЛИ ПСИЋ

Ево га један мали псић, весео и бучан, вјечито спреман за акцију и нове авантуре. Увијек је пријатељски расположен и воли да се мази и чешка. Бијеле је боје, али има смеђе флекуце по стомаку које га чине још љепшим.

Толико је радознао да када дођу гости, он одмах истрчи пред капију да види шта се дешава, а када то извиди, сатима лежи гостима у крилу, баца се по поду да га сви мазе. С њим никад није досадно.

Једног дана, дјевојчица и пас су отишли у шетњу. Била је јесен и лишће је непрестано опадало са дрвећа. За малог бијелог псића био је то прави разлог за срећу и радост. Док је корачао својим малим шапицама, осјећао је како се лишће ломи на хиљаду дијелова, па се узбудио и весело почео скакати по хрпи лишћа коју је тета Љубица јутрос средила.

За пола сата они су стигли на шеталиште. Угледали су неки велики лимени стуб који је у облику човјека. „Изгледа као велики сребрни човјек!“, помислио је псић. Није погријешо, бар је то био приближан одговор. То је био робот који је ходао.

То је само дјевојчица схватила. Псић и даље није био сигуран шта је то, па је одлучио да то испита. Он је снажно скочио на робота који је већ имао превише „огреботина“, тј. зарђалих и оштећених дијелова на лиму. Дјевојчица се укочила и стопало је чврсто држала на поду. Повукла је пса, али је било касно, јер је пас већ огребао робота. Робот се уплашио и покушао да се одмакне, али прекасно.

Робот је журећи побјегао бог зна гдје, а дјевојчица и пас су отишли кући преплашени, и да би се релаксирани, улиједило је једно огромно грљење, чешкање и мажење.

Марија ВИДОВИЋ

НАСТУП ЗА ПАМЋЕЊЕ

Пробудила сам се рано ујутро, нестрпљива. Требало је да идем на приредбу.

Када сам стигла, било је пуно дјеце, доста познатих особа, али није било Андреје. Вријеме је брзо пролазило и дошао је тренутак за нашу пробу. Онда сам се сјетила да се Андреја прехадилa и да вјероватно неће доћи.

Попела сам се на бину. Размишљала сам како ћу сама наступити, и тада сам угледала њу. Ушла је на врата, брзо се попела и стала крај мене. Рекла ми је да је оздравила и да касни јер јој се покварио ауто.

Била сам срећна јер прије него што се она дошла, имала сам трему.

Орнела МАЛИНОВИЋ

СТВАРАН САН

Једног дана пробудила сам се сва срећна. Па како и не бих! Тог дана ми је био рођендан. Када сам стигла, сви су ми честитали.

Међутим, када је ушла учитељица, десило се нешто невјероватно. Ненајављени контролни! Вуковац сам и навикла сам да имам све петице, али због тог контролног требало је да ми се закључи четворка. Ујутро сам се пробудила срећна јер је то био само сан.

У школи, дан је започео као мој сан. Очекивала сам и ненајављени контролни. Али на моју срећу, часови су били скраћени.

Марко САВЧИЋ

НЕСТАНАК У ШУМИ

Једног дана сам одлучио да превазиђем свој страх од шуме.

Ставио сам свог несташног пса Срећка на поводац и кренули смо право у шуму. Он је угледао вјеверицу и потрчао за њом. Остао сам сам и јако сам се уплашио. Почело ми се вртјети у глави. Ипак, скупио сам некако храброст и кренуо у потрагу за њим. Прошло је неколико минута и ја сам га нашао код потока како пије воду. Толико сам био сретан да сам почео плакати.

Узео сам га за поводац и вратили смо се заједно, срећно кући.

ПУСТОЛОВИНА МАЛИХ ДРУГАРА

Мој разред и ја смо отишли на екскурзију на Тару.

За вријеме прве шетње у шуми, зачусмо неко шуштање: шуш, шуш... . Мој друг и ја смо видјели меду и узвикнули: Гледај, мали медвјед! Јурио је птичице. Ми смо били одушевљени па смо га звали: Медо, медо! Ало, међеде! Он се онда окренуо према нама. Добро нас је погледао и затим побјегао.

Тај догађај ћу заувјек памтити.

Софија Каурин

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

Када ми је тата рекао да идемо да видимо могу будућег пса, била сам јако узбуђена и нестрпљива.

Гледала сам кроз прозор аутомобила и чекала кад ћемо стићи. Када смо стигли, видјела сам мало слатко куче које је тек прогледало. Мој пас је имао велике образе и мале шапице. Назвала сам га Макс. Макс је лабрадор који има лијепу длаку бијеле боје и која се сија. Он воли да ме лиже и помало грицка.

Сада је порастао велики. Воли да гризе и сакрива нам обућу.

Каролина РИСТИЋ

СЛАДОЛЕД НА ШТАПУ

Једног дана ишли смо у Бањалуку.

Прво смо ишли у центар града на сладолед. Када смо дошли на сладолед, тражили смо мали сладолед од чоколаде. Чико је таман хтио да нам да нам пружи мали сладолед, али га је нестало. Испред нас се створио већи сладолед, на штапу, и ми смо морали да га ухватимо да не би и он нестало.

На крају дана смо отишле у трговину и тамо смо купили пуну кесу играчака.

Ања ВИДОВИЋ

НЕСТАНАК ДРУГАРИЦЕ, 1. ДИО

Једнога дана, када сам дошла у школу, видјела сам да моје другарице нема. Била сам тужна. Био је то посљедњи дан школе, а ње није било. Нисмо се успјеле ни поздравити.

НЕСТАНАК ДРУГАРИЦЕ, 2. ДИО

Кад је почео распуст, кренула сам да је тражим. Прво сам ишла у парк. У парку сам видела дјевојчице са розе, плавом, жутом и црвеном машном. Ње није било. Наставила сам даље, а онда сам видјела црну машну. Пришла сам ближе, али то није била она!

Сутрадан сам отишла у град. Било је много машини, а међу њима и једна црна. Пришла сам ближе и то је била она, моја другарица са црном машном. Упитала сам је зашто није била у школи. Она ми је одговорила: „Изгубила сам се!“

RADOVI SA NOVINARSKE I PR RADIONICE

Jana Bjelić
Milena Đukić

INTERVJU S ELENOM RADMANOVIĆ

Dječji festival književnog stvaralaštva „Gradiško proljeće 2023“ okupio je mnoštvo talentovanih đaka osnovnih i srednjih škola. Jedna od njih je Elena Radmanović, djevojčica koja je završila 8. razred OŠ „Petar Kočić“ iz Topole. Elena je osvojila drugo mjesto u oblasti poezije. Kroz razgovor s Elenom, saznaćemo nešto više o njenom stvaralaštvu, kao i samom festivalu.

Elena, kakva su bila tvoja očekivanja kada si slala pjesme na konkurs i kakvi su tvoji konačni utisci?

Moja očekivanja, kada šaljem pjesme na konkurs, nikada nisu prevelika, uvijek se nadam, ali pojaviti se i učestvovati kao jedna pjesnikinja uvijek je važnije od same pobjede.

Da li bi nam mogla reći nešto više o svojim pjesmama? Pisanje kojih vrsta pjesama ti najviše ide od ruke, u kojima ti uživaš?

Pišem sve, ali slobodno mogu da kažem da su rodoljubiva i ljubavna poezija nešto u čemu sam se pronašla poslednjih par godina.

Kada si počela da nižeš uspjehe na konkursima?

Svoj umjetnički dar sam otkrila sa osam godina, ali me tada u tom trenutku to nije mnogo zanimalo. Počela sam sa proznim djelima, ali poslije, posebna ljubav se rodila prema poeziji. Više sam to shvatila kao hobi i nisam ni mislila da ću doći do trenutka kada će pisanje postati dio mog svakog dana. Prvu pjesmu sam poslala sa 10 godina i zabilježila svoje ime u zborniku radova. Nakon toga, taj prvi korak dao mi je veliki vetar u leđa da nastavim dalje.

Da li praktikuješ da svoje pjesme šalješ na konkurse ili ti je draže da neke zadržiš za sebe?

Volim učestvovati na raznim konkursima i festivalima i ako se ukaže prilika, svakako pošaljem radove, ali moram da kažem da neke često ostavim i samo za sebe.

Šta te najviše inspiriše pri pisanju? U čemu pronalaziš inspiraciju kada je ponestane?

Pri pisanju me inspiriše sve što se nađe oko mene u trenutku pisanja. Kada ponestane inspiracije, motivišem se lijepim mislima i događajima iz prošlosti.

Da li si primijetila kakva je bila reakcija publike dok si čitala pjesme?

Da, tu je uvijek reakcija publike i drago mi je što publika

umije prepoznati talenat, jer mi to mnogo znači.

Da li si zadovoljna postignutim drugim mjestom?

Naravno, moram reći da sam uz ovaj festival odrasla jer sam svake godine bila učesnik.

Da li već imaš neke planove za dalji tok tvog stvaralaštva (prijavu na neki novi konkurs)?

Naravno da ću i dalje nastaviti pisati, jer mislim da će to uvijek biti dio mene. I dalje ću učestvovati na raznim festivalima, a jedna od želja je izdavanje svoje knjige, jednog dana. Mislim da su svi koji su krenuli ovim putem došli do toga, jer je to jedan od najljepših dijelova u životima pjesnika.“

I za kraj, da li ti je ovaj konkurs donio nova poznanstva ili prijateljstva, jer je to dugovječno?

Prijateljstva koja su se tu rodila mislim da će dugo, dugo trajati. Prvenstveno zato što su nama mlađima stariji bili uzor za dalji rad, a s druge strane taj smijeh i međusobno razumijevanje svih mi puno znači.

Elena, hvala ti na izdvojenom vremenu i na lijepom razgovoru, želimo ti svu sreću u daljem pisanju i pogotovo u ostvarenju tvoje najveće želje.

Јана Бјелић

ИЗВЈЕШТАЈ

ВЕЛИКИ УСПЈЕХ НА МАЛИМ ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА!

Фудбалски тим сачињен од ученика осмих и деветих разреда ОШ „Данило Борковић“ из Градишке, освојио је друго мјесто на Републичком такмичењу МОИ. Мале олимпијске игре одржане су у Милићима.

Конкуренција је била изузетно велика, јер су на такмичењу учествовали најбољи тимови из свих регија РС. Градишку регију је представљао тим састављен од најбољих фудбалера наше школе. Они су у квалификацијама савладали четири екипе.

Тим из Градишке је на Републичком такмичењу МОИ изгубио утакмицу од екипе „Илица“. Прво полувријеме завршено је неријешеним резултатом, а у другом је „Илица“ успјела дати побједнички гол.

Све одигране утакмице трајале су по 20 минута, а оне у којима се побједник није могао прогласити у регуларном времену, завршене су пеналима.

Наставник физичког васпитања, који је спремао екипу из Градишке рекао нам је да је вјеровао у дјечаке од самог почетка:

„Дјечаци су од почетка припрема, преко квалификација, показали да су спремни за ово такмичење. Вриједно су тренирали и вјеровали су у себе и свој тим“.

Одушевљење резултатом је велико и код наставника и ђака у школи. Сви наглашавају колико су поносни на њих.

Дјечаци, чланови екипе, истакли су да се радују овој подршци због које ће се још више трудити у наредним мечевима и напорно тренирати.

Милена Ђукић

ИНТЕРВЈУ

ЈАНА БЈЕЛИЋ, СПОРТСКА НАДА ГРАДИШКЕ И РС

Шесту годину заредом трофеј првака БиХ одлази у витрине ЖКК „Козара“ из Градишке. Сваке године тај трофеј је поносно дизала Јана Бјелић.

Данас имамо прилику да разговарамо са дугогодишњим капитеном побједничког клуба, Јаном Бјелић. Она је спортиста којег не красе само тимски трофеји, већ и индивидуални успјеси, као што је трофеј који јој је додијељен за најбољу играчицу сезоне.

Јана Бјелић је искористила разговор са нама да се захвали свима на подршци, јер сматра да ништа од оног што је постигла не би било могуће без константне подршке коју је имала.

Током интервјуа жељели смо да сазнамо колико јој је било тешко да ниже успјехе свих ових година и да се из сезоне у сезону све више истиче одличним резултатима. Она није покушала да истакне себе, већ нам је скромно рекла да она не би била ту гдје јесте да није било њеног тренера и тима. Свакако, инди-

видуална признања јој много значе, али сматра да се она не могу поредити са срећом коју је осјетила због тимских успјеха.

Када смо је упитали који је њен „кључ“ за успјех, истакла је да су то упорност и дисциплина, много одрицања, успона и падова који прате сваког спортисту.

На самом крају овог нашег дружења питали смо Јану за њене даље планове и очекивања. Она је истакла да жели да испуни све оно што је себи поставила као циљ у будућности, а то је да са својим клубом оствари што бољи пласман у WABA лиги и постигне успјех у Премијер лиги.

Обећала нам је да ће наставити са радом и успјесима, на које смо сви поносни. Позвала је све љубитеље спорта да, у што већем броју, посјећују „Арену Градишка“ и све спортске манифестације.

Milena Đukić

SAOPŠTENJE ZA ŠTAMPU

Mladi kreativni piscu stižu nova znanja u gradu na obali Save.

Otvorena mogućnost da nauče nove tehnike pisanja.

Gradiška 14.07.2023.

Udruženje građana „Čudjenje“ sprovodi Projekat kreativnog pisanja „Piši ne briši“. U njemu su uključene različite radionice:

- Pr i novinarsko pisanje,
- Kratka priča – pisanje proze,
- Lirika,
- Kopirajting – marketinško pisanje,
- Drama i pisanje scenarija.

Radionice se održavaju u Gradišci, u prostorijama „Studija 22“ koji se nalazi u Ulici Dragoja Lukića b.b.

Ovaj projekat traje od sredine marta do sredine septembra. Održano je već 20 radionica, a planirano je još 10. Projekat pohađa preko 60 učenika, a učešće je besplatno.

Biljana Gagić Jevđović, kordinator projekta i mentor, je istakla da su ona i ostali mentori željeli da svoje

znanje prenesu na mlade učesnike koji imaju priliku da razvijaju svoj talenat. Poručila je da je veoma zadovoljna dosadašnjim radom kao i brojem mladih koji su se uključili u ovaj projekat . Naglasila je da učesnici veoma vrijedno rade i nižu izvanredne radove.

Takođe smo imali priliku da čujemo utiske sa radionice od mlađe učesnice Jane Bjelić koja ima 14 godina. Jana pohađa marketinško i novinarsko pisanje. Posjeduje veliku želju da izuči nove vještine pisanja. kao i da nastavi sa pisanjem.

Na kraju projekta biće objavljen zbornik sa najboljim radovima učesnika.

RADIONICA KOPIRAJTINGA

Milena ĐUKIĆ

OGLAS ZA DEKICE

ŽELIŠ NEKOGA DA ODUŠEVIŠ POKLONOM?
ILI DA OBRADUJEŠ SAMU SEBE?
NEKA TI DRAGANA NAPRAVI DEKICU!

Naravno da joj nije problem da dekiću prilagodi osobi kojoj je kupujete. Samo joj kažite što više detalja o njoj. Ili sebi, ako odlučite da baš sebe iznenadite.

Ispričaću vam zašto sam ja poručila prvu dekiću. Sada ih već imam nekoliko.

Prije svega, naručivanje dekice kod Dragane je mnogo ljepše iskustvo od bilo kakve kupovine u različitim prodavnicama.

Imate priliku da izaberete dekiću baš onakvu kakva pristaje osobi kojoj kupujete. Ili onu koja će se najbolje uklapati uz njihov dom.

Dekica će pokazati vašu ljubav i toplinu. I svaki put, kada se draga osoba uvije u njenu mekoću osjećaće vaš zagrljaj.

Ja sam prvu naručenu dekiću poklonila mojoj majci. Smatrala sam da joj fali baš taj nježni detalj u plavo-bijeloj boji, na njenoj omiljenoj fotelji za čitanje.

Naravno ta dekica joj je pružila mnogo bolji ugođaj od svih prethodnih, čak i u ovim veoma toplim danima.

Veoma je praktična za putovanja. Prošli mjesec, na putovanju za Budvu, od nas pet prijateljica, tri smo ponijele naše dekice. Bilo je zabavno gledati lica ostalih putnika kada smo se na pauzi pojavile umotane u njih. Svaka je dezenom oslikavala svoju vlasnicu. Zato ih i volimo.

Ako se odlučite da i vi osjetite mekoću, i uživajte u ambijentu koji dekica gradi, javite se Dragani na instagram stranici @naparvimtidedkicu ili na broj telefona....

Više tekstova pogledajte na:

<https://www.facebook.com/napravimtidedkicu>,

<https://www.instagram.com/napravimtidedkicu/>

Magdalena MARJANOVIĆ

POLOVNI AUTOMOBILI

Ako već dugo tražite dobar automobil za malo novca, imam pravu stvar za vas!

Ako sanjate savršen automobil, ovdje ćete ga sigurno naći. Automobili nisu prešli više od 60 000 km. Nećete morati mnogo ulagati u naš automobil, mi smo to obavili umjesto vas.

Uživacete u vožnji, jer imaju veoma udobna sjedišta, a zimi se ne morate brinuti da će van biti hladno pošto imaju grijač.

Prijatno ćete se iznenaditi prostorom za prtljag, i poželjeti da imate porodicu, čak i ako ste sami.

Dođite u našu auto-kuću i izaberite svoj automobil!

Više informacija nađite na:

Facebook stranica...

telefon: ...

Kristijan LUKIĆ

POLOVNI AUTOMOBILI

Ako već dugo tražite pouzdan automobil, ja imam dobre vijesti za vas!

Automobil je prešao svega 50 000 km.

Vožnja u njemu će biti jedno od najugodnijih iskustava u vašem životu.

Uz automobil dolazi kompletna oprema, a ako vas brine novac, možete ga platiti u ratama.

Cijena je....

Više informacija možete dobiti na instagram profilu:

Sergej SMILJANIĆ

POLOVNE KOPAČKE

Želiš li polovne kopačke koje će ti pomoći da budeš srećniji i više uživaš u životu?

Kupi ih i osjetićeš sve ovo!

Pored udobnosti koju ćeš osjetiti, shvatićeš i da mnogo ljepše izgledaš u njima!

Kada sam ja prvi put obuo te kopačke, osjećao sam se kao prvak svijeta. Bio sam veoma srećan, i činilo mi se da cijeli stadion samo u njih gleda.

Sada sam ih prerastao, a želim da ovo moje iskustvo osjeti još neki dječak. Zašto da to ne budeš ti?

Ako si tužan, obuj ih, idi na stadion i trči, i vidjećeš kako ćeš se brzo oraspoložiti!

Ako ih želiš, javi mi se na:

- gmail ...
- broj telefona

Požuri i zgrabi kopačke prije nekog drugog!

Aleksa TOPIĆ

SCENARIO ZA PRODAJNI VIDEO

Prodavac: Želiš da kupiš motor?

Kupac: Da, mislio sam da uzmem nešto polovno.

Prodavac: Evo, prodajem Tomos A3, uživaćeš u vožnji, motor je očuvan, a o cijeni se možemo dogovarati.

Kupac: Motor ima 50 kubika ,3 brzine i dosta je stariji? (sumnjičavo)

Prodavac: Ako misliš da ćeš morati dosta da uložiš u ovaj motor, prevario si se!

Kupac: Pa da, star je, kako misliš da sam se prevario?

Prodavac: Pa prevario si se jer ne znaš da je motor redovno servisiran, i svi dijelovi su očuvani.

Kupac: To je dobra stvar, ali je sigurno onda i skup?

Prodavac: Možeš da ga dobiješ na rate!

TEKSTOVI SA DRAMSKE RADIONICE

Sara KESIĆ

DRUGARSTVO

Lica:

Tanja, Marija, Boriša, nastavnica srpskog

Učionica, čas srpskog jezika

NASTAVNICA: Djeco, za domaći zadatak napišite sastav na temu „drugarstvo“. Objasnite šta za vas znači drugarstvo. Zadatak ćete raditi u parovima.

BORIŠA: Ali nastavnice, Sanja i Vuk nisu u školi. Kako će Tanja i Marija da napišu sastav?

NASTAVNICA: Njih dvije će zadatak da rade zajedno.

TANJA: Jao bože, teško meni.

MARIJA: Tanja, znam da me ne voliš, a ni ja tebe, ali moramo da uradimo taj glupi sastav!

TANJA: Okej, šta da se radi onda. Ajmo kod tebe kući, onda.

MARIJA: Zašto kod mene?

TANJA: Pa baš sam mislila da ćeš da nam olakšaš zadatak i da ti znaš šta je drugarstvo!

MARIJA: Kako to misliš, Tanja?

TANJA: Pa, ako već misliš da radiš taj zadatak, moraš da znaš da je drugarstvo kada dovedeš nekoga u kuću, kuća treba da je čista, treba da mu ponudiš sok ili kolače, a ja

sam u kući ostavila totalni nered, a sok sam sav popila.

MARIJA: Ma šta pričaš ti?! To nije istina!

TANJA: To jeste istina, a ti radi kako hoćeš! Mi nismo drugarice, niti ćemo ikada biti, a ti ni ne znaš šta znači drugarstvo. Tako da ovaj sastav ne možemo ti i ja da radimo zajedno. (Odlazi brzo, plačući.)

MARIJA: Stani! Čekaj! Tanja, molim te! (Počinje da plače.) Drugarstvo je kad dijeliš svoje stvari sa drugima, kada im pomažeš, kada ih tješiš ako su tužni, ne pričaš im iza leđa, kada ih (zastaje na trenutak), kada ih voliš! Ja tebe volim Tanja, ali nisam to htjela da ti kažem, jer znam da ti mene ne voliš, da me gledaš kao neku čudakinju. (Uzdahnu).

TANJA: Hahaha, i ja sam mislila da ti mene smatraš čudakinjom.

MARIJA: Stvarno?!

TANJA: Pa da, i ja tebe volim, zašto te ne bih voljela? Ajmo sada u prodavnicu, da kupimo neki sok i podijelimo ga kod mene u neredu, pa da napišemo u sastavu sve ono što si maloprije rekla o drugarstvu.

MARIJA: Krećemo odmah!

Odlaze veselo, držeći se za ruke.

Radomariola ČIKIĆ

PALE DUŠE – ODLOMAK (MONOLOG)

ANĐEO ČUVAR:

Eliza draga, doći će nadam se dan kada ćemo se upoznati. Ja sam tvoj anđeo čuvar. Iako sam mrtva, živa sam. Mrtvi i živi ne postoje. Pakao i raj da. Dijeli ih samo granica. Imenovala sam te nakon svoje smrti za novog Gatekeepera ili čuvara vrata raja i pakla. Ostavila sam ti znamenja – ključ i šal. Taj ključ je ključ koji otvara i zatvara oboje, i pakao, i raj. Šal je tvoja zaštita kada želiš da nesmetano hodaš kroz duše umrle i žive, i ujedno su oboje tvoje amajlije kao Gatekeepera. Dobro slušaj moje riječi. Dobro čuvaj to oboje. Doći će kraj svijeta kada ćeš morati sačuvati svu svoju snagu i duhovnost. Ne vjeruj nikome, sem The Prophetu i The Gamerunneru koji će ti biti dodijeljen. On ti je kao graničnik u igri između dvije vatre, tako to shvati. On je ujedno tvoja druga polovina duše. Čuvaj se doktora, on je sam đavo.

Tvoja zauvijek, ona koja je prestala da živi ovim pismom.

САДРЖАЈ

Кристина МИЛУТИН	
Вјерујем у сусрет.....	7
Nikolina KESEROVIĆ	
HVALA VAM.....	8
Elena RADMANOVIĆ	
Vrijeme ljubavi.....	10
Milica GOLUBOVIĆ	
Iskoristi dan.....	11
Каролина РИСТИЋ	
Срећа.....	15
Ана ВИДОВИЋ	
Сјај сунца и срећа.....	16
Марко САВЧИЋ	
Забавни Срећко.....	17
Софија КАУРИН	
Посебност среће.....	18
Марија ВИДОВИЋ	
100 пута већа.....	19
Викторија Бороја	
Водено дно.....	20
Орнела МАЛИНОВИЋ	
1. Моји кистови.....	21
2. Сан о крововима.....	21
Павле КОПТЕР	

Анђелче.....	22
Сара КЕСИЋ	
Кровови без кућа.....	23
Тара БОЖИЋ	
О плачу	24
Сара КЕСИЋ	
Трема и ја у борби.....	27
Један мали псић.....	28
Марија ВИДОВИЋ	
Наступ за памћење.....	30
Орнела МАЛИНОВИЋ	
Стваран сан.....	31
Марко САВЧИЋ	
Нестанак у шуми.....	32
Пустоловина малих другара.....	32
Софија Каурин	
Изнаенађење.....	33
Каролина РИСТИЋ	
Сладолед на штапу.....	34
Ања ВИДОВИЋ	
Нестанак другарице, 1. дио.....	35
Нестанак другарице, 2. дио.....	35
Јана Vjelić	
Milena Đukić	
Intervju s Elenom Radmanović.....	39
Јана Бјелић	
ИЗВЈЕШТАЈ.....	42

Милена Ђукић	
ИНТЕРВЈУ.....	44
Milena Đukić	
Saopštenje za štampu	46
Milena ĐUKIĆ	
Oglas za dekice.....	51
Magdalena MARJANOVIĆ	
Polovni automobili	53
Kristijan LUKIĆ	
Polovni automobili	54
Sergej SMILJANIĆ	
Polovne kopačke.....	55
Aleksa TOPIĆ	
Scenario za prodajni video.....	56
Sara KESIĆ	
Drugarstvo.....	59
Radomariola ČIKIĆ	
Pale duše – odlomak (monolog).....	61